

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss David, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth I.
 kereskedésében.

NYÁRON.

— Korona-utcai kép. —

Hasztalan, hiába a sok irka-firka ;
 Korona-utcán jár disznó, ökör, birka ;
 Bögés, rőfögéssel zavartják a csendet
 És porba fúlasztják Szapora Ferenczet.

Bacilus terem a keskeny folyókába,
 Hegyes kőtől sánta lesz sok ember lába
 De az egészségre akármilyen káros,
 Mégse köves és nem locsoltat a város.

LICZITÁCIÓ

Liczitál a magas kormány,
Hármat üt a dobra,
S a postaigazgatóság
Rögtön el van adva:
Szeretné Arad megvenni,
S Debreczen is kérte;
Liczitál a magas kormány:
«Ki ad többet érte?»

Nyisd ki te is erszényedet
S csörgesd a pénzt Várad!
Mert ha szegény legény vagy hát,
Felkopik az állad.
A mit kaptál, visszakérik,
Van joguk rá, mért ne?
Liczitál a magas kormány:
«Ki ad többet érte?»

Nagyon szeret óh az állam
S becézget is látod;
De hiába «a pénz beszél»
S kutya ugat» ám ott!
Adót fizess akkor szeret,
Nem lészel megsértve;
Liczitál a magas kormány:
«Ki ad többet érte?»

Pedig ha már vinni akar,
A böles állam tőlünk,
Vigye el a végrehajtó
Urakat előlünk,
Azt szívesen odaadjuk,
Bár senkise kérte;
Liczitáljon rá a kormány:
«Ki ad többet érte?»

Darás.

FURA HÍREK.

Személyi hír. Dr. Bakacs Béla szolgabíró péntek délután önkéntes tűzoltás céljából Csehíbe utazott, hol oly bátran viselte magát és oly szakértelemmel kezelte a vízipuskát, hogy visztérte lkalmával, nagybátyja *Mezey* Mihály főparancsnok megsimogatván központi tarkóját, eként kiáltott fel: «Te vagy az én öcsém, kibem nekem kedvem telt».

Gyufát ivott. Baranyi Géza napszámos, a Nagy-Paris-utcán életét, megunván, tíz pakli gyufát szedett be; azonban az orvosok megmentették a haláltól, de a szerencsétlen ember elfelejtette a magyar nyelvet és azóta folyton svédül beszél; örökösen csak azt hajtja, hogy: «Jön köppings tend anfans pa-rafinerade».

Kenyérsütés a vársánczban. A csász. és kir. 33-ik gyalogdandár parancsnoksága július hó 5—7-ig a vársánczban táborszerű kenyérsütéssel fog kísérletet tenni. Az érdekes gyakorlaton; mint értesülünk Müller Salamon pék-ezredes fogja komendírozni a kovászos tekőben masirozó lisztférgeket és katonákat.

A basák és bégek. Gróf Széchényi Ödön jubileumára városunkból *Hlatky* Endre, *Rimanóczy* Kálmán és *Winkler* Lajos fognak elmenni Konstantinápolyba. Sztambuli levelezőnk értesít bennünket, hogy a derék férfiakat a szultán nem fogja visszaengedni Magyar-

országba, hanem *Hlatky* Endrét kinevezi a muzulmán fiskálisok basájává; *Rimanóczy* Kálmán Köves Arabia összes téglavetőinek lesz tejhatalmú beglerbégje; *Winkler* Lajos tanár úr pedig a szofta-gymnasium igazgatója, esetleg a basibozukok generálissa leend. Csok jassa! Binye!

Leány gynásiumot akar csinálni Budapesten *Bobula* János képviselő ur; vajjon mit szól ehhez az eszméhez *Bobula* Jánosné?

Köskórhásat csinálnak Belényesben s mint halljuk igazgató főorvosnak Dr. Dekker Frigyes urat akarják felkérni.

Hihetetlen hír. Ezen a héten — mint egészen megbizhatlan forrásból értesülünk — semmiféle iskolatársak nem tartottak találkozót. A hirt fenntartással adjuk.

AZ ÜSTÖKÖS.

Üstökös van fenn az égen,
Búsan nézi Salamon
S gondolkozik, találgatja,
Hogy mit jelent az vajjon?
Míg ő mereng a csillagon
Megérkezik anyósa:
Háború lesz — szól Salamon —
És az is lett valóba.

Nyílt levél.

Sipos Orbán kir. tanfelügyelő urhoz.

Nagyságos ur!

Nagyságod lelkes híve a községek magyarosításának s így teljes bizalommal fordulok hozzá, hogy felkérem; miszerint néhány biharmegyei község nevének elkeresztelése iránt a szükséges lépéseket megtenni méltóztassék.

Helytelen dolognak tartom, hogy *Bogyoszlót Boggyoszlónak* híják; -holott *Boris* trónkövetelő idejében azt *Bor*-oszlónak nevezték; *Sust* község valaha *Must* volt; *Visesgyán*-nak is elmaradt az előneve; mert tudnivaló, hogy az egykor az átkozott *Bor*-nemiszák birtoka volt és *Savanyu-Visesgyánnak* neveztetett, *Bondoraszót* is *Borban*-aszónak keresztelték el vígadó őseink. *Vércsorogot* is helyesebb lenne *Szeszcsorog*-ra változtatni, *Borsik*-nak megmaradhat a neve; *Várviset* elkell törölni a földszinéről; *Csokalyból* legyen *Csuhaj*! Ezek a változtatások nagyon üdvösen hatnának, hazai borászatunk felemelésére.

Tisztelettel

Seres Gá-Bor.
Szomjazó kortes.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Megjött az engedély, miniszter-pecsétes,
Ide füleljen hát a legelőménes!
Lóvasutat fogok csinálni az ősszel,
De nem fütöm én azt szénnel, gázzal, gőzzel,
Hanem lovat fogok a rúd mellé kettőt,
Még pedig erényes életűt és meddőt.
Jöjjön tehát minden fiakkerben álló
Kesely zabragó és szürke talyigás ló;
Nem baj, hogyha egynek négy vakszeme lesz is.
Az sem hiba, ha rug s ha köhögni kezd is.
Lehet lába pókos és a csüge dagadt,
Azzal sem törődöm, hogyha inaszakadt;
Mert lesz zabom elég és szecskám felvágott;
Bertsey György pedig csinál cifra hámot,
Főkötőt a fejre és matringot hátra,
Kapta védő szíjjat a bokázó lábra.
A ki gyöngélkedik és bokros lesz sokszor
Azon majd segít a pompás, finom ostor.
Édes, drága lovak! Jertek olcsón hozzám,
Meg fogtok ti hízni a lóvasut kosztján;
Siessetek ide besorozás végett;
Hadd nyomjam rátok a közjegyző-pecsétet;
Mert hibára nem néz és nem kérdi mi fáj?
Hanem beasszentál

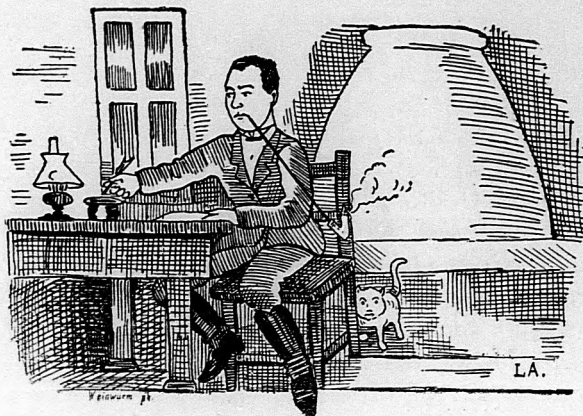
Mesey a Mihály.

FELSOHAJTÁS.

Rozsda marja nem ragyog;
Rossz a búza, bús vagyok.

Egy gasda.

VIDÉKI LEVÉL.

Szalacs, 1892 július hó.

Tisztelt szerkesztő úr!

Nemcsak Nagyváradon, hanem Szalacson is megünnepeltük Szent-László király szentté avatásának hétszáz éves, Nagyvárad város visszafoglalásának kétszázados emlékét.

Már a kora hajnali órákban összegyűlt a csordakutnál a község apraja és nagyja; hajnalhasadása után egy félórával a jelenvoltak elénekelték azt a remek zsolnárt, hogy *A nap immár elenyészett*, az ég bésötétedett: ennek megtörténte után nagytiszteletű Szikszay József ur felmászott a kútágásra és onnan a magasból ecsetelte a nagy nap jelentőségét; utánna főttisztelendő Dencs János ur lépett a szószékre és midőn onnan lepottyant körül füstölte a jelenlevő szalacsi javas asszonyt.

Később az összegyűlt tömeg hadijátékot rögtönzött és Markos Balázs mészáros mester úgy vágta földhöz a községi bikát, hogy abban a nyomban letört annak a jobb első szarva.

Azonban a lélekemelő ünnepély fénypontja az esteli tüzijáték volt; melyet Hankovits Ferencz ur; a *«Késérü mandulához»* címzett gyógyszerár tulajdonossa rendezett mély szakértelemmel.

A görögtüzet azonban eloltotta az eső; a római gyertyáról pedig leolvadt a szalacsi fagygyu.

Ez alkalommal sajnós szerencsétlenség is történt; mert a gyógyszerész ur egy három színű kandur macska farkára kötvén a rakétát, az eszeveszett vadállat a durranásoktól annyira megvadult, hogy felszaladván a Csutora Varga Mihályné urhölgy tyukóljára, a rakétától; a fedél meggyuladt; azonban nagyobb szerencsétlenség nem történt; mert a szalacsi önkéntes tüzoltók a helyszínén megjelentek és szódavízzel lokalizálták a veszedelmet, midőn is Király Károly jegyző ur saját élete kockáztatásával menté meg a ketreczben levő nagy veres kakast és a bűbos jérezét.

Egyébb ujság itt nincs.

Tisztelettel

Görcsös Zsigmond, r. l.

AZ IRÓASZTAL MELLETT.

— Megfigyelés. —

Egy francia ujság közli, hogy milyen szokásuk van a *párisi* íróknak, mikor dolgoznak: Azt hisszük mi is szolgálatot teszünk a közönségnek, ha a *nagyváradi* írókról hozunk ilyen megfigyelést.

Rádl Ödön a Petőfitársaság tagja irásközben rendesen védenczére gondol és a bajuszát rágja; *Sípos* Orbán pipázik és füstöl; *Bunyitai* Vincze a magyar tudós akadémia I. tagja a reverendáját emelgeti kaczérul és idegesen; *Vulkn* József a Kisfaludy-társaság és a Román akadémia tagja az üstökét borzolja és a «*Familiádját*» keni be nyomdafestékekkel; *Rácz* Mihály kecskeszakálát símogatja; *Iványi* Ödön szemeit mereszti, mint a csigabiga és nem pislog; *Dús* László elalszik és *Huncsák* Jánosról álmodozik *Dr. Bodor* Károly történeti nevezetességű fehér kalapját fordítja ki angolból magyarra: *Somló* Sándor babéros kopasz fején gyilkolja a legelésző legyeket; *Dr. Vdrady* Zsigmond narancsot szopogat «Magyar ég alatt»; *Dr. Bozóky* Alajos irásközben a *Tiberis* vizét szürcsöli; végül özvegy *Ertsey* Albert paszuly vastagételt eszik és az ásókapát csattogtatva írja a verset; csak úgy a maga eszitol.

Szakácsné és szobaleány.

— Annyit mondok magának szakácsné, hogy ne dühöstszen; mert képen találok törölni: csak azt nézem hogy koros.

— Ugyan Juliska, ne mérgeskedjen; jobb lenne, ha nem azén képemet, hanem a butort törölné; mert az meg poros.

AZ ISMERŐS.

— Kedves bátyám nem tudom emlékszik-e reám?

— Igen kedves öcsém emlékezem; ezelőtt két évvel láttalak az állatkertben.

EGY POHÁRKÖSZÖNTŐ.

A nyomdászok július 3-iki banketjén, a libapecsenye után elmondotta

Rosenbaum V-ik Vilmos.

Orraim! A munkásoktól élünk Mi; ha a munkások nem intézkednének, éhen halnánk és üresek lennénk, mint a dob. (A szónok a gyomrára üt.)

Azért tehát azt kívánom, hogy azok a munkások, kik nekünk a szánkavaló, nyakbavaló, fülbevaló . . . (itt a szónok elakad és hol a nyakára, hol a fülére, hol a szájára mutat.)

Igen a szánkavaló kenyeret keresik, azoknak a munkásoknak adjunk annyi fizetést, hogy ők is ehesenek elég kenyeret. (V-ik Vilmos leül és lelkesedésben megeszi a szomszédja kenyerét.)

Éljen!

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Tisztelt szerkesztő ur!

Pár nappal ezelőtt olvastam egy írásból, hogy «*Tiszt urak járnak a zárdába*» még pedig Gontrán dö Szalánsz és Narczisz dö Briszák muskétás kapitányok; bátor vagyok kérdeni, hogy erről a dologról van-e tudomása az illető francia püspök urnak?

Kelt Közvényesen 1892 Julius 8-án.

Osúzy Márton
plébános.

ROYÁS.

— Tisztelendő Libucz Mátyás plébánus ur megjegyzései. —

Derül a világ keresztény hívek!

Derül bizony!

A magas klérus mozog, én is vidámban nézekazóta a gazdasszonyomra, az öreg Teréziára.

Sokszor elbeszélgetek ezzel a kegyes életű hölgygyel, ha szemeim fáznak ő velem olvastatom fel a *«Magyar Államot»* és megkérdem tőle, hogy mit szól az elkeresztelési ügghöz?

Az erényes persóna ilyenkor szemérmatosan süti le a szemeit és én is tétovázva lebegtetem a reverendámat.

Gonosz is a világ!

Megvallom, hogy sehogy sem vagyok megelégedve a vegyes házassággal; olyan

az, mintha összetöltenék a borszéki vizet a budai keserűvel.

A kálomista kakas ne pislogjon a pápista csirkékre!

Terézia is ezen a véleményen van most; de a kis pajkos bezzeg másként gondolkozott ezelőtt huszonkét esztendővel, mikor egy református kántor kerülgette a parochia kapuját és csakis az én éber szemimnek köszönhetem, hogy elkeresztelési kérdés nem lett a dologból.

Óh Terézia, jó Terézia beh meg is változott a mi erkölcsünk az utolsó évtized alatt!

Az ördög incselkedései után most tartjuk a penitentiát.

Ezelőtt folytonosan új gazdasszony után sohajtoztam, most pedig vágyaim netovábbja egy kanonokság. Ámen!

GONDOS ANYÓS.

(Igaz történet.)

Glückroth Jakab budapesti tollkereskedő bájos és szellemdús leányát Reginát feleségül vette Blümspitz Mór nagyváradi vászonkereskedő.

Az évek multak és nemsokára hét gyermek ugrált Möricz, meg Regina körül. Az üzlet azonban nem jól ment; csakhamar eluszott a fiatal asszony hozománya és daczára annak, hogy a derék Blümspitz kétszer megbukott, még sem akart reá mosolyogni a szerencse.

Megpróbált ő mindent; huszonhét krajezáros bazárt, végeladást; meg tudná a macska miféle fortélyt; végre meghirdette az *«Egyetértés»*-ben, hogy: Blü-

menspitz Mór nál Nagyváradon, maradékok féláron kaphatók!

Ezt a hirdetést Budapestén elolvastván Glückroth Jakabné ő nagysága, rögtön elájult s mikor magához jött, a következő levelet intézte szeretett vejéhez:

The jilkos thigrisch!

Asztat thodtam, hodj edj khütélre való vadj; thodtam aszt is, hodj a Regina leányom cshináltá edj iszonyó párthi; de asztat még se nem gondaltam magam elibe, hodj edj vodállattal khütötte meg a házasságot.

Alvastam az ojságból, hodj a saját *maradékaidat* akarad eladni, még phedig *féláron*; ha már ilyen lelketlen csholádi végeladást akarad eszkhüzülni; akkor legalább edjiket se ne phocsékhold el a beszherzési áron alól shemmi szhín alatt.

A kis *Shámüt* phedig khöld fel otánvét mellett, per expresse; asztat én főgok thüled megharthani magamnak: mert nadjan szheretem a khis czhokroscht.

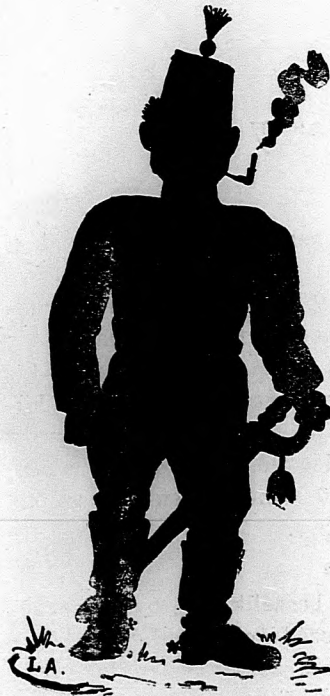
A Jakab üdvözetét ide cshatolak.

Szhervosz!

*Glückroth Jakabné
Tholpenthál Sof.*

HATVÁGÁS.

— Nekiereszti káplár úr Bordás. —

Tegnapelőtt icczaka nem mehettem el a rondabúra; mert éjjeli gyakorlatot tartottunk a keresztési országúton.

Hej sokszor csináltam én atakot setítbe; node ne beszéljünk róla

Hirtelen jött az parancsolat, hogy rukkolás lesz naplement után; vátig vakartam a fejemet, meg a Muczi paripámat, hogy a sok toprongyos bakával kell egy uton döcözgni.

A mi századunkat felderítő szolgálatra kütté ki Szebatics kapetány ur, még pedig firer ur *Örleji* vezérlete alatt.

A hadijáték alkalmával kilencz óráig sehogy se akart mutatkozni az ellenség; pedég minden helyet összekutatunk, fitettünk; végtére is kiugrattunk a bokorbul egy cziczát, még pedig olyat a melyik nem nyávog, ha szorongatják.

Utczu utánna a firer ur *Örleji*; elfogja a kis hamisat; mi pedig megtaláljuk a bokorba reszketve, vaczogva Koruya Isvánt a baka káplár!

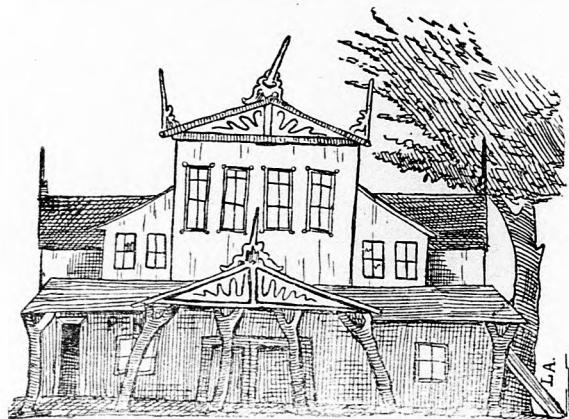
No lett erre nagy ribillió; oda mentem a leányzóhoz, jól a szeme közé néztem és így szóltam hozzá: na rózsám! önkegyed ugyan szép egy fehér eseléd; hát míg huszár van ezen a kerek világon nem szégyel összefogni egy toprongyos bakkancsossal?

Erre a szóra kirántotta a banganétot a pocsolyakerülő; de megjárta; mert fírer ur *Örleji* rárikkanott, hogy: csiba köjök; azután lecsatoltuk keszeg oldaláról az zsidó bicskát és a lufarkáho kötöttük a hadifogjot; a lyánt meg mély megvetéssel szelnek eresztettük.

Éjféltől mire haza értünk az kaczárnyába és az kapetány ur megdicsért bennünket a vitézi cselekedetért; mert bizony nagy vértus ám elfogni egy bakát, mivel úgy tud a szaladni, mint a snellezug; a Múci lovam alig tudja utólrni némelyiket.

Node a huczár előtt nincsen akadály, a baka pedig beleragad a pocsolyába.

A FABÓDÉBÓL.

Thália nyaral — tehát kezdődnek már a vendégszereplések.

Elsőnek a nemzet nagy *Ujházyja* jött, de nem vonzott olyan nagy publikumot, a milyent ilyen nagy művésznek vonzani kellett volna. E miatt azután tanulmányozza most a nagy művész a nagyváradi közönséget és ha legközelebb lejön, akkor biztosan kurta szoknyában, és mélyen decolletirozva fog játszani, vagy a Jani és Juczi című remekműben fog fellépni, mert a közönséget ez vonzza.

*

Ujházyról különben azt beszélnek, hogy a »Széchenyi«-ben vett lakást. Szomszédságban pedig két börze spekuláns telepedett le. Ezek asztán esténként olyan hangosan diskuráltak, hogy Ujházy sehogy sem tudott elaludni. A fal vékony volt és minden szó áthallatszott. Erre azután Ujházy úgy bosszulta meg magát rajtuk, hogy felhívatta a szobájába egyik énekesünket és ott énekeltetett velük operett áriákat.

A két börze spekuláns azonnal elköltözött.

*

A támlásszék bérlők száma megfogyott, mert *Kézdi* Juliska is elment nyaralni. Hogy hova, az nem tudatik. Némelyek szerint Tordára, mások szerint Homoródra. Pedig hejh mennyin szeretnék tudni az addresszát. Ő nagysága azonban pihenni akart és ezért nem hagyta hátra a címét nagy szomorúságára azoknak, a kik már egy egész csomó szerelmi levelezőt vásároltak a nyári saisonra.

Az érzékeny búcsú alkalmával történt, hogy egy fülig szerelmes úr bókolni akart neki és így szólt:

»Nagysád ha már elutazik, legalább hagyja itt azt a gyönyörű szép két szemét!«

*

No de itt maradt *Margó* Selma, csakhogy ő is iüehozta a kedves mamáját gardedámúl. Ugy halljuk hogy a mama még sokáig óhajt itt maradni, — hol' ott őt nem szerződtették. Pedig higye el a mama, hogy mikor ő nincs itt, akkor sokkal több tapsot kap a lánya — no meg több virágsokrot is.

A kis *Tárnoky* Gíza melancholicus. Egyre szomorodik és olyan megbató módon vacsorázik, hogy szinte megesik rajta az ember szive — és szeretné felvidítani.

Ez azonban ritkán sikerül, — legtöbbször megmarad szomorúságában, elábrándozik és nagyokat sóhajt.

A Rózsabokor törzsvendégei itt is, ott is titokzatosan suttojják: »Ez a Tárnoki vagy himlőzni fog — vagy szerelmes.«

Ő maga azonban kész megesküdni rá, hogy kétszer is be van oltva.

*

Legvidámabb *Arányi* Bella, a ki csak a színpadon komolykodik. Tavaly nagyon beteg volt, akkor egyik színházi orvos hozta is a kétségbeejtő hirt, hogy »vége van.«

És mióta ez az orvosi bulletin megjelent róla, azóta egyre fejlődik, hizik, az arcza pirosabb, járása ruganyos, alakja impozáns. Egyszóval csalódtunk!

Dehogy is van vége; sőt most kezdődik.

LÓTUSZ-VIRÁG.

A Nilusban és Peczében
Terem csak a lótosz-virág
S e csodán elgondolkozik
A bűvárló tudós világ.
Pedig ám sok hasonlat van
E relytélyes folyók között
S azért díszlik ez a növény
Oly szépen a habok fölött.
Meredt szemű krokodélus
Sír a Nilus hűs vizébe
És krokodil-könnyet hullat
Sok tettető a Peczébe.

A Z É L E T.

— A Szilágyi fiu halálára. —

Szegény Körösbe fult fiu!
Te hebonyítottad azt:
Hogy ez az egész hitvány élet
Nem ér egy árva fa garast!

Lassu Mátyás

életmentő és életkirázó rendőr.

FÜRDŐI LEVELEK.

— A «Bagoly» saját külön fürdőző nagyságaitól. —

Marienbadból.

Kedves Bagoly öcsém!

Edd meg a szurkot megérkeztem Marienbadba, a hova kecske tejkúrára küldték a kecskeszakállamat. Tudod öcsém ez a kúra megsoványítja az embert. Te erre azt fogod mondani, hogy én már elég sovány vagyok, hanem ebből csak az látszik, hogy nem ismered az alkotmányos életet, mely szerint a polgármesternek mindig képviselnie, kifejeznie kell a város pénzügyi állapotát. Debreczen polgármestere tehát lehet sovány, de én Nagyvárad pénzügyi állapotához képest nagyon kövér vagyok.

Egyebekben pedig nagyon jól érzem magam, mert sem ujságokat nem olvasok, sem a nyári szinkörben nem élvezek. Néha azonban úgy délutánként rettentő almaid vannak. Megjelenik előttem *Justh* Sándor szelleme és interpellál *Kálmán* József egy sakterkést tart a nyakam felett. *Hoványi* Géza és *Várady* Zsigmond pedig egy mumussal ijesztenek, a mire rá van írva az állandó színház; *Bordé* az üstökünkbe kapaszkodik és azt sugdossa váltig: «Van pénz rá, építsük fel!» Kétségbeesetten hánykolódom a pamlagon és mikor felébredek, mindjárt zuhany alá futok, hogy megszabaduljak a rémképektől.

De másfelől is jön rám a bubánat othonról. Jönnek a vészhirek és értesültem arról a borzasztó dologról, hogy a polgárok vonakodnak a Körös-hidon egy garast fizetni és követelik, hogy építsen a város egy vendéghidat. Hat nem elég volt már a vendégesből és nem tudják, hogy a városnak nincsen pénze, hát miért nem fizessék azt a hitvány garast? hiszen még az öreg Charon sem engedi át garas nélkül a Léthén a halottakat; pedig az öreg görögtől nem kívánnak sem új városházát, sem vízvezetékét Lelki gyötrelmeim között rettegve gondolok *Dus* Lászlóra is. Ki tudja mit csinál megint ez a mogorva ember, mig én haza nem megyek! Ugyan az isten áldjon meg öcsém vigyázz rá, mert attól félek, hogy ez alatt a hat hét alatt megint felfedez valami jubileumi alkalmat; például a tatárdulást Nagyváradon, vagy Julius Caesar születésének 2000-edik évfordulóját, vagy Huucsák János ezüst lakadalmát és megszavaztat rá megint vagy 5000 forintot. Mondd meg neki,

hogyha kedve van, hát csak jubiláljon, de ne a város hanem a maga kontójára. A postaigazgatóságot pedig csak addig ne hagyjátok elvinni, mig én haza nem megyek, majd megragasztom én akkor a spanyolviasz fogyasztó hivatalt.

Különben látom már, hogy nem maradhatok itt hat hétig. Muszáj hazamennem, mert különben a sok kiadással tönkreteszik, elpusztítják a várost.

Végül kérek mond meg *Rácz* Mihálynak és *Bordénak*, hogy spóroljanak, mert különben gúzsba kötöm őket, ha hazamegyek.

Addig is áldjon meg az Isten, de csak úgy ha nem kívánod az állandó színház felépítését.

Marienbad. 1892 július hó

Sal Ferencs

kir. tanácsos, polgármester.

KORMOS MIHÁLY.

— Ballada —

Szólt a zene a «Bundá»-ban,
Kormos Mihály, a katona
Borozgatni, tánczra kelni
Beszeretne menni oda.
Beszeretne menni, hej de
Nincs most neki szeretője,
Mert Mihály ur nagyon csalfa
S a leányok félnek tőle;
Pedig jó volna egy tündér,
Ki az ánrét megfizetné,
Elibe bort parancsolna
S a pohárba töltögetné.
Kormos Mihály sóhajt, eped,
Be betekint az ablakon,
Fejét százszor megcsóválja:
Nagy odabent a vigalom!
Régi babája Mariska
Mással járja most a tánczot
És Zsuzsika a szegletben
Ölelget egy szép finánczot.
Bezzeg nem így volt az régen;
Neki húzta minden cigány
S tárczájából szerelmesen
Fizetett a bohó leány.
Elmélázott a multakon
S nem hallá a czapistrángot,
Tíz órakor vitte haza
Nagy sietve a nadrágot.
Reményt veszelve, elcsüggedve,
Árva szive majd meghasadt;
A várban meg bedunklitzák
S rátették a kurtavasat.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

A «BAGOLY»-ra rá süt a nap.
De az nem hiba, nem kár,
Most van annak az ideje,
Mikor nyakunkon a nyár.

Nem fél hidegtől, melegtől,
Sőt folyton a kedve nő;
Kivált mikor derült az ég
S gyűl az előfizető.

A „Bagoly” előfizetési ára :

Egész évre	8 forint.
Fél évre	4 forint.
Negyed évre	2 forint.

Az előfizetési pénzek a »Bagoly» kiadóhivatalának
Nagyváradra küldendők.

A szerkesztő postája.

Borotva. Nagyon is éles; a durvaság még nem viczcz. — **H.** (Félixfürdő). Adja az ég, hogy használjon köszvénye ellen a kitünő viz és a jó koszt. Ödvözljük szárazon és vizen egyaránt. — **K. L.** (Budapest.) Ön meglátta abban az ujságban a sajtó hibát, de becses levelében is volt egy néhány, pedig talán uraságod tanult valaha írni; a «sajtó nagy gépje» pedig aligha gondolkozik, mikor dolgozik. — **Iczi.** Megkaptuk, jól csattan, habár rövid és piczi. — **Jó madar** (Lipik). A levél kissé elkésve érkezett, nem is számítottunk reá s így ebbe a számba csak a végét tudtuk beleszorítani. Kérjük ha lehet a kéziratot péntekig, vígan és jókedvvel megírva. Önnek és a dokornak is puszi.

Felelős szerkesztő : LOVASSY ANDOR.
Társszerkesztő : FEHÉR DEZSŐ.
Kiadótulajdonos : LANG JÓZSEF.

HIRDETÉSEK.

Dupla márcsiusi Dreher-sör.

A nagyváradi korzón épült

palotaszerű RIMANÓCZY-fürdő épületében nagy kényelemmel, villanyvilágítással és eleganciával berendezett

sör- és kávéházat

nyitottam.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni bátorkodom, egyuttal tisztelettel jelentem, hogy **kitünő ételek és italok** pontos kiszolgálásáról gondoskodtam.

Helyiségeimben **38 különböző lap** olvasható, közöttük aradi, debreczeni, kolozsvári és szegedi hirlapok.

Minden törekvésem oda irányul, hogy az **intelligens** közönség teljes megalégedését kinyernem sikerüljön.

Azon reményben, hogy igyekeztem kellő méltánylással fog találkozni, tisztelettel kérem a nagybecsű támogatást.

WALTER M. ANTAL.

Világos kőbányai Dreher-sör.

LANG JÓZSEF

NAGYVÁRAD,

OLASZI, ÚRI-UTCZA, HÜGEL-HÁZ,

AJÁNlja A M. T. KÖZÖNSÉGNEK

KONYVNYOMDÁJÁT

ÉS

KIADÓHIVATALÁT.